

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ – ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ «ΚΛΙΜΑΚΟΣ»

Κτη μέση της πνευματικής πορείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία προβάλλει την μορφή του Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος και μας καλεί σε μια πορεία ανόδου προς τον Θεό. Ο Απόστολος μάς θυμίζει ότι η δύναμη του Θεού φανερώνεται μέσα στην αδυναμία του ανθρώπου. Και το Ευαγγέλιο παρουσιάζει έναν πατέρα που αγωνίζεται με την πίστη και την αμφιβολία, ζητώντας τη βοήθεια του Χριστού. Έτσι, η πνευματική άνοδος δεν είναι έργο τελειότητας, αλλά ταπεινής εμπιστοσύνης στη χάρη του Θεού.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Εβρ. 6, 13–20)

Ἄδελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος ὁ Θεός, ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὤμοσε καθ' ἑαυτοῦ, λέγων· «Ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πληθυνῶ σε»· καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας. Ἄνθρωποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὁμνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὄρκος· ἐν ᾧ περισσότερον βουλούμενος ὁ Θεὸς ἐπιδειξάτω τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς αὐτοῦ, ἐμεσίτευσεν ὄρκῳ· ἵνα διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι Θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος· ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, «κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ» ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα».

Ἄδελφοί, ὅταν ὁ Θεὸς ἔδωκε υπόσχεση στον Ἀβραάμ, επειδή δεν εἶχε κάποιον ἀνώτερο για να ὀρκιστεῖ, ὀρκίστηκε στον εαυτό Του λέγοντας: «Πραγματικά θα σε εὐλογήσω και θα σε πληθύνω». Και ἔτσι ὁ Ἀβραάμ, με υπομονή, πέτυχε τὴν υπόσχεση. Οἱ ἄνθρωποι ὀρκίζονται σε κάποιον ἀνώτερο, και ὁ ὄρκος ἀποτελεῖ γι' αὐτοὺς ἐπιβεβαίωση που τερματίζει κάθε ἀμφισβήτηση. Ἐτσι και ὁ Θεός, θέλοντας να δείξει πιο καθαρά στους κληρονόμους τῆς υπόσχεσης τὸ ἀμετάβλητο τῆς ἀπόφασής Του, ἐγγυήθηκε με ὄρκο, ὡστε με δύο ἀμετάβλητα πράγματα-στα ὁποῖα εἶναι ἀδύνατο να ψευστεῖ ὁ Θεός-να ἔχουμε ἰσχυρὴ παρηγοριά εμεῖς που καταφύγαμε σε Αὐτόν, κρατώντας τὴν ἐλπίδα που μας προσφέρεται. Αὐτὴ τὴν ἐλπίδα τὴν ἔχουμε σαν ἀγκυρα τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ και βέβαιη, που φτάνει μέχρι τα ἐσωτερικά του οὐρανοῦ, ἐκεῖ ὅπου μπήκε για χάρη μας ὁ Ἰησοῦς ὡς πρόδρομος, ἔχοντας γίνεῖ αἰώνιος Ἀρχιερέας κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

B. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Μάρκ. 9, 17–31)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν τὸ πνεῦμα εὐθέως συνεσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; ὁ δὲ εἶπεν· ἐκ παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεύοντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδιοῦ μετὰ δακρύων ἔλεγεν· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· Ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελθεῖν εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἤθελεν ἵνα τις γινῶ· ἐδίδασκε γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι Ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται».

Εκείνον τον καιρό, ένας από το πλήθος πλησίασε τον Ιησού και είπε: «Διδάσκαλε, έφερα σε Σένα τον γιο μου, που έχει πνεύμα άλαλο· και όπου τον πιάνει, τον ρίχνει κάτω, αφρίζει, τρίζει τα δόντια του και μαραίνεται. Είπα στους μαθητές σου να το βγάλουν, αλλά δεν μπόρεσαν». Ο Ιησούς του απάντησε: «Άπιστη γενιά, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Φέρτε τον σε μένα». Τον έφεραν λοιπόν· και μόλις τον είδε το πνεύμα, τον συγκλότισε· έπεσε στη γη και κυλιόταν αφρίζοντας. Ο Ιησούς ρώτησε τον πατέρα: «Πόσο καιρό του συμβαίνει αυτό;» Εκείνος είπτε: «Από παιδί· και πολλές φορές τον έριξε στη φωτιά και στο νερό για να τον καταστρέψει· αλλά αν μπορείς, βοήθησέ μας, σπλαχνίσου μας». Ο Ιησούς του είπτε: «Το αν μπορείς να πιστέψεις όλα είναι δυνατά σε αυτόν που πιστεύει». Και αμέσως ο πατέρας φώναξε με δάκρυα: «Πιστεύω, Κύριε· βοήθησε την απιστία μου». Βλέποντας ο Ιησούς ότι μαζεύεται κόσμος, επέπληξε το ακάθαρτο πνεύμα λέγοντας: «Πνεύμα άλαλο και κωφό, εγώ σε διατάζω, βγες από αυτόν και μην ξαναμπείς μέσα του». Και αφού φώναξε και τον ταλαιπώρησε πολύ, βγήκε· και το παιδί έμεινε σαν νεκρό, ώστε πολλοί έλεγαν ότι πέθανε. Ο Ιησούς όμως τον έπιασε από το χέρι, τον σήκωσε και σηκώθηκε. Όταν μπήκαν στο σπίτι, οι μαθητές Τον ρώτησαν ιδιαιτέρως: «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε;» Και τους είπτε: «Αυτό το είδος δεν μπορεί να βγει με τίποτε άλλο παρά μόνο με προσευχή και νηστεία. Έπειτα έφυγαν από εκεί και περνούσαν μέσα από τη Γαλιλαία, και δεν ήθελε να το μάθει κανείς· γιατί δίδασκε τους μαθητές Του και τους έλεγε ότι ο Υιός του Ανθρώπου θα παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων και θα Τον σκοτώσουν, και αφού θανατωθεί, την τρίτη ημέρα θα αναστηθεί».